

[Margrete Auken]

nekraft-rapporten, som til fulde understreger, at det var fiktive tal og mirakeldyrkelse, som kunne gøre det til et økonomisk foretagende. Så vi har altså stadig væk også i økonomisk henseende været heldige, når vi slap uden om atomkraften.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at når vi andre er medforslagsstillere til det forslag, som er fremsat, og er gået sammen med socialdemokraterne, så betyder det – fuldstændig som fru Jytte Hilden sagde – ikke, at fordi man ændrer en dippedut, eller fordi fru Annelise Gotfredsen finder på, at man lige kan smalle dem lidt op eller ned, at så er vi i en ny teknologi. Det er den samlede kendte teknologi, som vi har den i øjeblikket, og så er det naturligt på en måde en banalitet at sige, at man ikke kan tage mere højde for fremtiden end ud fra det, man ved. Men vi har gerne villet tage den banalitet med ind, og der er ikke tale om, at der er ændringer i de tidligere holdninger, hverken hos SF, VS eller de radikale, så vidt jeg kan høre, og så vidt jeg også kan høre, er vi enige med socialdemokraterne.

Så vil jeg godt benytte denne lejlighed til at foreslå ministeren en besparelse. Jeg ved, at regeringen elsker besparelser, og nu har man jo lige lagt et nordisk program frem, hvor der ikke er plads til aktivitetsforøgelse fra dansk side, og nu kan Danmark komme med et godt spareforslag.

Et af de største budgetter i det nordiske samarbejde er det underlige foretagende, der hedder Nordisk kontaktorgan for atomenergispørgsmål. Det er et mærkeligt foretagende. Jeg har spurgt til det på hver eneste session. Jeg har kun fået mærkelige, tågede svar. Det er en af de største poster på budgettet, og i betragtning af, at kun to af de fem nordiske lande har atomkraft – og deraf har det ene vedtaget at afvikle den – er det grotesk, at alle fem lande skal betale til det. Da det oven i købet er så heldigt, at det i beretningen, C 1, til i år skrives, at de fleste projekter nu er gået ind i deres afsluttende fase, er der en pragtfuld lejlighed for ministeren til en virkelig god og progressiv besparelse.

Jeg vil i øvrigt meget gerne have ministerens kommentar til dette her, da vi jo ikke har for skik at skændes indbyrdes på Nordisk Råds session; vores skændier må vi holde herhjemme, så jeg vil godt have ministeren til at svare på det nu.

(Kort bemærkning).

Annelise Gotfredsen (KF):

Det er disse dippedutter, som vi hele tiden diskuterer, og det er jo ikke en teknologidiskussion i dag. Jeg vil bare sige, at hjulet har ændret hele verdenshistorien. Tandhjulet er også en lille dippedut, men den havde minsandten en stor virkning.

Birgith Mogensen (CD):

Jeg skal henvise til mit indlæg den 8. november 1984, aftrykt i Folketingstidende 1984-85, sp. 1732 og 1733.

Vor indstilling til kernekraft er uændret. Vi er interesserede i alle former for alternative og vedvarende energikilder i hele det danske samfund. Men – for der er et men – vore betingelser er, at miljøhensyn og forbrugernes krav om prisbillighed både ego- og samfundsmæssigt prioriteres bedst muligt.

Uanset disse tilføjelser ønsker CD en ja-beslutning for kernekraftværker på dansk jord inden anno 1990. Sagt rent ud: vi kan i dag ikke tillade os at disponere imod næste generations sunde fornuft, den fornuft, der klart vil indse, at a-kraft er den rene, sikreste og mest miljøvenlige energi, der findes.

Vi må ikke træffe uigenkaldelige beslutninger. Ser man til Sverige, kan vi se svenskernes besvær med nu at finde en løsning, der bevarer a-kraften. Vi skal ikke forhindre kommende danske generationer i at handle fornuftigt.

CD kan altså ikke tilslutte sig B 103.

Tinning (VS):

Det kan selvfølgelig vise sig, at jeg kommer til at tage fejl, men jeg tror faktisk, at dagen i dag vil vise sig at være den næstglædeligste dag i min tid som energipolitisk ordfører for VS. Den glædeligste dag bliver selvfølgelig den dag, da beslutningsforslaget her bliver vedtaget, og den oprinder altså snart, kan jeg forstå på det hele.

Jeg er enig med energiministeren i, at dette forslag har fordel af at være både kort, klart og overskueligt. Hvis fru Annelise Gotfredsen vedblivende har tvivl om, hvad der egentlig står, vil jeg foreslå hende at kontakte ministeren, så laver vi andre noget andet imens.

Ove Jensen (FP):